

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa P. W. i P. Z.
przeciwko P. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 września 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 6 maja 2021 r., sygn. akt I AGa 51/20,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach

Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej od wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 6 sierpnia 2021 r. powodowie P. W. i P. Z. oparli wniosek o jej przyjęcie na przesłance określonej przez art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. uznaje się zagadnienie nowe i dotychczas niewyjaśnione. Zagadnienie to musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem ściśle jurydycznym, tj. dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń faktycznych lub oceny dowodów (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, ICBSN 2009, nr 4, s. 48). Chodzi przy tym o zagadnienie o charakterze abstrakcyjnym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji, a jego rozstrzygnięcie będzie miało znaczenie nie tylko dla oceny konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Z tej przyczyny przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga wykazania przez skarżącego, że w sprawie występuje zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa.

Powyższych wymogów nie spełnili skarżący przywołując w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania trzy zagadnienia prawne dotyczące wykładni art. 746 § 1 k.c. W tym względzie w pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę, że z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, iż przyczyną oddalenia w części powództwa skarżących było przyjęcie przez Sąd Apelacyjny, iż zawarta w dniu 16 lipca 2012 r. umowa zlecenia świadczenia pomocy prawnej w postaci zastępstwa procesowego „w sprawie o zwrot należności uiszczonych przez zleceniodawcę na rzecz sieci super- i hipermarketów działających pod marką S., M., R., K., M. tytułem opłat za dopuszczenie towarów do sprzedaży” jest nieważna w zakresie spornego wynagrodzenia, tj. wynagrodzenia przewidzianego w § 3 ust. 1 umowy i w § 3 ust. 2 w zw. z § 4

umowy (art. 353¹ w zw. z art. 58 § 2 k.c.). Sąd uznał bowiem, że umowa w przedmiotowym zakresie jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego z uwagi na fakt, iż wynagrodzenie zastrzeżone na rzecz powodów na mocy powyższych postanowień umownych jest na rażąco wygórowanym poziomie ze względu na jego wysokość i nieadekwatność do nakładu pracy, jaki strona powodowa wykonała na rzecz pozwanej spółki. Tymczasem skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej abstrahują od przyjętej przez Sąd Apelacyjny przyczyny oddalenia ich powództwa w części i podejmują się próby kreowania zagadnień prawnych dotyczących wykładni art. 746 § 1 k.c., a więc w oparciu przepis dotyczący umowy zlecenia. Takie ujęcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej nie odpowiada założeniem koncepcyjnym przesłanki przyjęcie tego środka zaskarżenia z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Wprawdzie zagadnienie prawne z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. powinno być sformułowane w sposób abstrakcyjny (tj. oderwany od okoliczności faktycznych sprawy) to w przepisie tym chodzi wyłącznie o takie zagadnienie problemowe, którego rozstrzygnięcie *in meritum* będzie miało bezpośrednie przełożenie na ocenę prawidłowości zaskarżonego orzeczenia. Z punktu widzenia Sądu Najwyższego przy konstrukcji wniosku ferowanej przez skarżących przeprowadzenie jego oceny wiązałoby się z przyjęciem na etapie przedsądu – nieuprawnionego ze względu na ustalenia faktyczne i prawne poczynione przez Sąd Apelacyjny – stanowiska, że umowa z 16 lipca 2012 r. w zakresie zakwestionowanych postanowień jest ważna i na jej tle występują istotne zagadnienia prawne dotyczące wykładni art. 746 § 1 k.c. Takie działanie – o czym już wspomniano – nie jest do pogodzenia z założeniami koncepcyjnymi wynikającymi z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., co przemawia za odmową przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu występowania w sprawie zagadnień prawnych dotyczących wykładni art. 746 § 1 k.c. w sytuacji, w której jednocześnie w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie powołano się na żadną z przesłanek uzasadniających jej przyjęcie do rozpoznania nawiązujących do stanowiska prawnego Sądu drugiej instancji, które zaważyło na rozstrzygnięciu tego Sądu co do *meritum* sprawy w wyroku zaskarżonym skargą kasacyjną.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[as]